VÄLKOMMEN TILL
KRILLOAN

"SOLEN STOD HÖGT på den klarblå himlen, och vi hade både sol och vind i ryggen då vår flotta seglade in. Slutligen kom vi så till mystikens och rikedomarnas stad — Krilloan.

Vi bländades av den höga stadsmurens vita kalk och av prakten hos de två enorma försvarsverk som flankerade den Krilloanska buktens mynning. De sträckte sig majestätiskt mot den blå himlen, likt två gigantiska jättar. Bortom hela vyn kunde man över hustaken skymta djungeln utbredd som en grön matta, höljd i fuktigt dis som dolde de avlägsna bergen vid horisonten.

Vår flotta närmade sig buktens inlopp och försvarsverken växte sig, om möjligt, ännu större. Vi såg in i hamnen och betraktade de mäktiga pirer och kajer som följde buktens kustremsa. Längst bort där bukten tog slut låg stadens största handelsområde, Ghi-Mehlen, Stora torget. Det myllrade av affärsstånd och folkmassor från Ormsjöns och Kopparhavets alla hörn.

På var sida av torget mynnade stadens två största kanaler. De letade sig in genom myllret av hus, gator, broar och underliga byggnadskonstruktioner. Den östra slutade i ett disigt område bestående av höga, naturligt utformade stenstoder som sträckte sig mot skyn. På dessa pelare av sten skymtade vi de bostäder som tillhörde de allra rikaste, och stadens alla mystiker. De kallar platsen Meh-Sylfhin — Luftöarnas stad.

Precis i början av detta område såg vi två höga stenstoder som reste på var sida av den raka kanalen. Mellan stodernas toppar slog blixtar ut i alla världens möjliga och omöjliga färger, sprakande i ett gnistregn av multidimensionella mönster av brutna naturlagar. Förskräckta sporde vi vår lots om ljusfenomenet, som dagen till ära hade anpassats till ett färgspektra av gnistrande blåsilver. Vi fick veta att kaskaderna av ljusblixtar var offensiva besvärjelser med vilka två magiker försökte besegra varandra; de hade visst hållt på och slagits oavbrutet de senaste femtio åren.

Strax nordväst om Ghi Mehlen reste sig den gamla stadskärnan som en pyramid av hundratals byggnader, gator, stenhus, trappor och broar som verkade uppförda i ett planlöst virrvarr. Som juvelen i kronan blänkte Al-Khalil-dômens päronformade takkupol i klart ljusrött med inslag av purpur.

Direkt till öster om oss kunde vi se ett berg av kristall, till stor del överbyggt av hus, spegla sig mot den klarblå himlen och glänsa som is i den strålande solen. Bakom detta fanns några höga stenstoder där de mäktigaste av stadens otaliga tempel var resta.

Hur långt vi än såg fanns det bara hus och gator och staden tycktes oändlig. Mitt över allting dominerades stadsbilden av Atur Kastelli, det kungliga slottet som ligger ett par hundra meter över staden vid kanten av ett högt stup; en förkastningsbrant som utgör nordöstra stadens naturliga stadsmur. Det enorma slottets vita marmor, stycken av blå kristall och oräknerliga silverspiror exploderade i kaskader av reflexer från solens värmande strålar. Runt om slottet låg en lummigt grönskande park, och märkliga djungelväxter med röda blommor, stora som vagnshjul, klängde sig fast efter slottets utsirade väggar.

Det var snart dags att lägga till i hamnen vid torget, om vi snart kunde hitta en ledig och bra landningsplats. Ingen av oss visste när vi kunde börja vår resa hem igen, för det var upp till vindarnas gudinna att avgöra. Men här fanns gott om möjligheter att tjäna pengar, roa sig och uppleva spänning och oförglömliga äventyr."

KRILLOAN I FAKTA OCH SIFFROR

Invånarantal: c:a 80.000 bofasta invånare, ökar till upp till 120.000 i väntan på RhabdoRhinn

Befolkning:	**78.400**	**100%**
Ankor	4.500	6%
Erebier	7.850	10%
Solunier	11.800	15%
Samkarnier	48.650	62%
Alver	100	0.1%
Dvärgar	2.500	3%
Övriga	3.000	4%

Statsöverhuvud: Arkondor II, Storvesir av Krilloan

Styrelseform: Stadsrepublik

Exportvaror: ädelstenar, ädelmetaller, ädelträ, droger, kryddor, tyger, slavar, magiska föremål

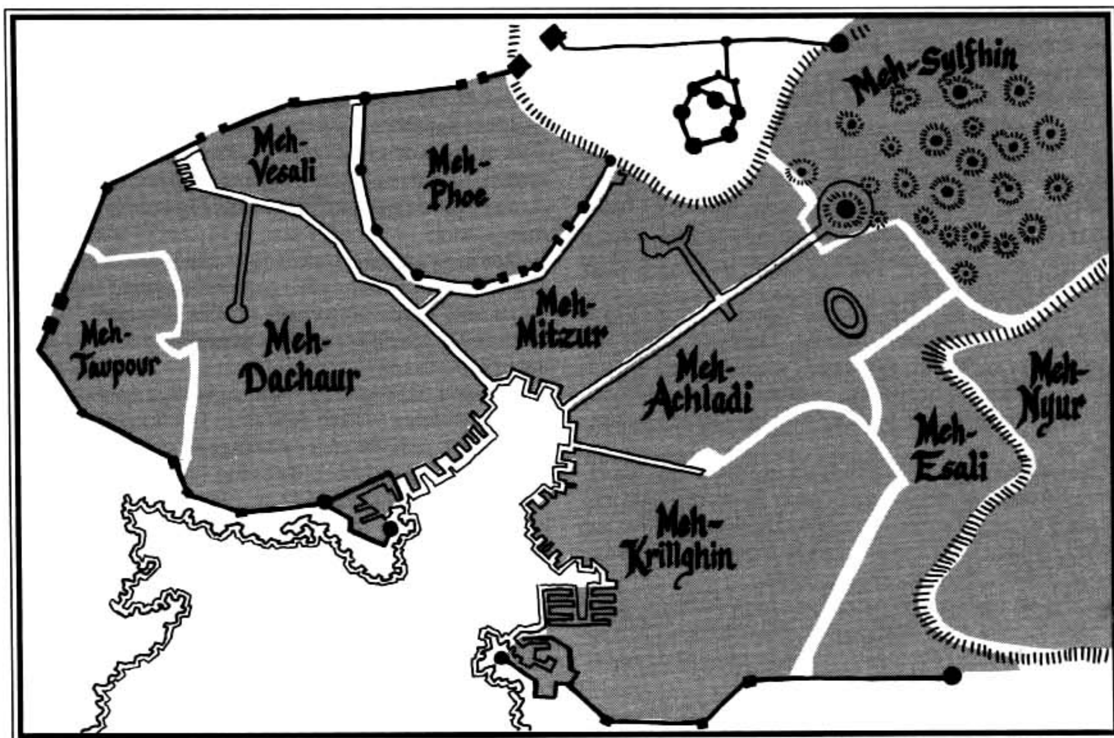
Importvaror: järn, skinn, vin, salt, vapen, magiska föremål

Militär: Armén (sratosh)
Hamnförsvaret (ilmani'i'vonva)
Flottan (ikrominik)
Stadsvakten (filakas)
Sabeltandsgardet (ereth zabelas)

Religion: Total religionsfrihet. Ingen dominerande tro.

Värdshusbäddar: ca. 16.000

Höjd över havet: 0–35 meter (c:a 190–230 meter ovanför förkastningsbranten och i Meh-Sylfhin)

MEH-MITZUR — CENTRALA STADSKÄRNAN

Den centrala stadskärnan i Krilloan heter Meh-Mitzur.Stadsdelens gränser utgörs öster– respektive söderut av stadens två största kanaler, norrut av Gamla staden, samt söderut av Krilloanbukten vid det enorma torget Ghi-Mehlen — stadens största handelscentrum. Byggnaderna har två eller upp till fyra våningar och är byggda i sandsten. De flesta är vitkalkade, men det förekommer flera olika färger och vissa rikare handelshus har målat vackra mönster över fasaden. Husens nedre plan är butikslokaler, medan de övre våningarna i regel är bostäder och verkstäder.

Meh-Mitzur bebos nästan enbart av köpmän. Under nätterna belyses gatorna rikligt av vackert smidda oljelyktor som sköts av natt– och brandvakten. Under större handelssäsonger brukar torget alltid lysas upp av någon välgörande magikers ljusbesvärjelse.

Tack vare stadsvaktens ihärdighet i detta område är det ganska fritt på brottslingar. Köpmännen är dock alltid lika oroliga för inbrott, trots att stadsdelen anses som den mest brottsfria distriktet, och kräver ständigt bättre bevakning.

Stora Torgets södra del är ett stort hamnområde och där brukar handelsfartyg ligga för att lasta av varor att sälja på torget. Torget brukar för det mesta vara överbefolkat och fyllt av tusentals små handelsstånd och mängder av försäljare.

Trots det intensiva gatulivet är Meh-Mitzur den renaste och prydligaste av Krilloans stadsdelar. Anledningen är att de flesta av de rikare invånarna låter sina tjänare sopa rent på gatorna och skicka ned all smuts i kanalerna, kloakerna eller hamnen.

Det finns inget nöjesliv att tala om i Meh-Mitzur. Ett fåtal dyra, exklusiva, välrenommerade värdshus och krogar står för den allmänna underhållningen i form av poeters högläsning, trubadurers spelningar och överklassförfattares skrönor. Allt hålls dock på en högst respektabel nivå och vanliga sjömän och medelklassmedborgare ömsom skrattar, ömsom fnyser åt de förnämas disktreta handklappningar och förnöjda mummel.

MEH-ACHLADI — TEGELTAKENS STAD

Mellan den Östra kanalen Algur Ostromos och Kristallbergets stad ligger den välordnade och prydliga stadsdel som kallas Meh-Achladi ('Tegeltakens stad'). Området bebos huvudsakligen av representanter ur medelklassen; hantverkare, köpmän, akademiker och seriösa krögare. De flesta hus i detta område är byggda i klassisk felicisk stil, stenhus med öppna, ljusa bakgårdar, mäng-

der av obelisker och pelare, vitkalkade stenfasader och lätt sluttande tegeltak. Husen är mellan två och fem våningar höga .

Gatorna i området är raka, ljusa, breda och stenlagda. Torg och de större gatorna är ofta kantade av träd, vilket ger ett något lantligt intryck (och underlättar för inbrottstjuvar). Gatuhandeln är inte lika intensiv som i Meh-Mitzur och Meh-Dachaur, utan handlarna håller sig till de stora, öppna torgen eller till sin egen trappa. Det finns få tiggare i området, och dessa håller sig oftast till gathörn och torg.

I östra delen av Meh-Achladi ligger en av Krilloans mest välbesökta platser; Arenan. Dagligen pågår här något slags spektakel; skådespel, gladiatorspel, kamelkapplöpningar, apbrottning, magiska ljusspel, idrottstävlingar, avrättningar, parader eller uppläsning av kungörelser.

Nattbelysningen i Meh-Achladi utgörs av små oljeeldade lyktor som sitter i gathörnen inom räckhåll från något fönster på andra våningen. De flesta fasader har därtill ett antal fackelhållare, vars facklor kastar ett fladdrande ljusskén över de vita fasaderna.

Trots att stadsvakten patrullerar Meh-Achladis gator är den ganska hårt drabbad av brottslighet,. Många invånare har galler för fönstren, åtminstone på de undre våningarna.

Meh-Achladi är en ljus och öppen stadsdel. Liksom i Meh-Mitzur låter många invånare sitt tjänstefolk snygga upp framför ingångarna för att göra gott intryck på besökare och kunder. Stadsdelen splittras upp av många små grönområden och öppna torg där solens ljus leker i springbrunnar och fontäner, vilket ger hela området en atmosfär av ordning och reda.

Bortsett från arenan, som av många stadsdelens invånare ses som en styggelse, är nöjeslivet lugnt och städat i den här delen av staden. Det är dock bara ett stenkast ned till Meh-Krillghins myriader av krogar och glädjehus.

MEH-KRILLGHIN — KRISTALLBERGETS STAD

På ett ärrat berg av blå kristall ligger stadsdelen Meh-Krillghin — Kristallbergets stad. Området har utvecklats till att bli Krilloans mer respektabla nöjeskvarter och huvudsakliga tempelområde. Husen varierar mycket i utförande och konstruktion beroende på den udda geografin. Likaså varierar stadsdelens invånares status och yrken, även om många på ett eller annat vis sysslar med nöjeslivet eller templen.

Nöjesutbudet i Meh-Krillghin består främst av värdshus, tavernor, vinkällare och ölstugor, men även av glädjehus, teatrar, spåkvinnor, opiumhålor, restauranger, gycklare, gatumusikanter, narrar, akrobater, trubadurer, historieberättare, o. s. v. Här finns dessutom den största delen av stadens bekvämlighetsinrättningar, såsom barberare, massörer, badhus, sminkörer, manikyrister, etc.

Det är inte bara nöjes– och serviceverksamhet som bedrivs i Kristallbergets stad; här finns även ett varv samt flera av stadens största tempel. Precis som i Luftöarnas stad så finns det även här några stenstoder, och uppe på dessa ligger de mest inflytelserika religonernas helgedomar.

Den mest imponerande byggnaden i Meh-Krillghin är dock Althair-palatset, ett oerhört vackert, trekantigt palats som ligger på toppen av Kristallberget. Palatset inhyser Althair-rådet, en sammanslutning av alla Krilloans gillen.

Krilloans största och enda egentliga varv ligger i västligaste delen av Meh-Krillghin. Det finns plats för ett tiotal kölar, och här råder ständigt liv och rörelse.

Renhållningen i Meh-Krillghin är ganska god, även om det ser ganska märkligt ut när man i extremt klara kristallpartier kan titta rakt ned i den bruna sörja som ligger i kloakerna. De flesta som driver affärsverksamhet är måna om att locka till sig rika kunder, och det gör man inte med skitig fasad.

MEH-ESALI — ÖSTRA STADEN

Inklämt bakom Meh-Krillghin och i skuggan av den östra förkastningen ligger ett undanskymt distrikt som kallas Meh-Esali, den Östra staden. Stadsdelen är ganska intetsägande och har inga särskilda attraktioner. Området lutar kraftigt ned mot Krilloanbukten och gatorna består till stor del av trappor och en del kvarter ligger upphöjda på terasser. De flesta som bor här tillhör lägre medelklassen och jobbar som stadsvakter, sjömän, sjåare, timmermän, byggare, eller har jobb utanför staden.

De traditionellt byggda husen består för det mesta av en, högst två våningar. I vissa fall har man huggit ut sina bostäder direkt i bergssidan, och på flera ställen ser man stegar utanpå stupet som leder nästan hundra meter upp till håligheter i berget.

Längs nästan hela stupet sipprar små källsprång ut och fuktar bergsväggen. Då solen ligger på från väster uppkommer märkliga reflexer som kan ge hela förkastningen ett guld-gul-rosa utseende och som lyser upp de stadsdelar som ligger nedanför.

Nattbelysningen är annars dålig i Meh-Esali, men brottsligheten är relativt låg. Det finns inte så mycket av värde i dessa kvarter. Gatorna ligger för det mesta ovanligt tomma och liten eller ingen gatuhandel förekommer.

Brottsligheten i Meh-Esali är ganska låg; dels eftersom området ligger avsides, dels eftersom det inte finns särskilt mycket av värde att stjäla. Det enda som egentligen ger Meh-Esali något liv över huvud taget är den

stora, sluttande backen Avno Urtûs, som går från Meh-Krillghin upp till trapporna och hissarna som tar en till Meh-Nyur ovanför Forithos kant. Denna gata är ofta fylld av svettiga män och bångstyriga dragdjur som försöker baxa sina tunga kärror uppför den branta backen.

Det mesta avfallet slängs ut på gatorna och sköljs så småningom ned till foten av branten där det samlas i illaluktande diken. Man kan i bland se hamlösa och tiggare i konkurrens med hundarna rota runt i dessa sophögar på jakt efter ätbara eller värdefulla saker.

Som den dunkla och sömniga stadsdel den är har Meh-Esali inte heller något levande nöjesliv. Kvälls- och nattetid är Meh-Esali en öde stadsdel med släckta fönster och bara enstaka nattvandrare på väg till Trappan.

MEH-NYUR — NYA STADEN

Östligaste Krilloan består av ett ganska nybyggt stadsområde som ligger uppe på kanten av den omringande förkastningen. Från början var det mest farmare och jordbrukare som bodde där, men nu för tiden är det ganska blandat med folk ur underklassen.

Bygget av en förlängning av stadsmuren runt Meh-Nyur har påbörjats, men det går långsamt. En provisorisk träpalissad finns, men den är inte särskilt skyddande. Den är bara tre meter hög och bevakas ganska dåligt.

I den Nya staden finns det en massa hyddor och ruckel till hus. Detta ger ett slumartat intryck, och många som bor där är också fattiga och sysslolösa. De flesta nybyggda husen är en- eller tvåvåningshus byggda i trä (virket hämtas från djungeln). Området är ett utpräglat bostadsområde och den affärsverksamhet som bedrivs här är enbart sådan som krävs (bagare, slaktare, fiskhandlare, etc.). Det finns några lokaler som fungerar som tavernor i brist på annat, men i övrigt är nöjeslivet helt dött.

Ett kolossalt trapphus är byggt i en klippskreva vid förkastningskanten och gör det möjligt för invånarna att nå de övriga stadsdelarna i Krilloan. Den är vid det här laget ganska gammal och inte helt ofarlig att använda.

Vad gäller renhållning, bevakning och nattbelysning är det ganska dåligt ställt med detta. Avfall slängs nedför Forithos åt söder. Stadsvakten har ett vakttorn och en provisorisk barack i anslutning till trappan, men man patrullerar inte gatorna.

Rörande nattbelysningen består denna av månen, som dock, om detta är någon tröst, lyser betydligt kraftigare här uppe än nere i den ofta dimhöljda gryta där övriga staden ligger. Det är faktiskt en mycket vacker vy, när man en tidig, kall morgon står uppe i Meh-Nyur och ser ned över Krilloan, där endast de högsta tornen, enstaka skorstenar och en del skeppsmaster sticker upp över molntäcket.

MEH-SYLFHIN — LUFTÖARNAS STAD

Ovanpå stenstoder av gamla öar ligger stadens rikaste residens och blickar ned på staden nedanför dem. Invånarna i staden ser i sin tur upp till de lummiga, hängande trädgårdar och mystiska hus som ligger högt ovanför deras huvuden och betraktar dem med dels respekt, dels med misstänksamhet. De allra mäktigaste magikerna, mest lyckosamma köpmännen och stadens styrande personligheter (som inte har sin hemvist i slottet) bor här och lever ett isolerat liv.

Det finns bara 26 stycken luftöar, alla bebyggda, men i vissa fall har man även byggt hus på stenstodernas sidor eller på hängbroar mellan tre eller fyra öar. Mellan öarna finns också hängande trädgårdar och en del vanliga gångbroar. På bottnen mellan öarna är marken extremt oländig och totalt obeboelig. Den består mestadels av stora, vassa klippblock, men man måste dessutom se upp för allt skräp och bråte som tjänarna där uppe slänger ned. De enda som bor här nere är hemlösa och utstötta som livnär sig på de sopor som kastas ned från de rika bostäderna 100–150 meter upp.

De flesta husen är byggda som egna små miniatyrslott med många tinnar och torn, kupoler och spiror, pelare och terasser samt verandor och balkonger. De förekommer i många olika färger och kupoler och spiror är ofta förgyllda med silver, pärlemor eller guld. Husen ligger ofta i exotiskt lummiga trädgårdar med mängder av väldoftande och färggranna blommor. De som bor här är rika, och det märks.

Den största av alla Meh-Sylfhins stenstoder står nästan precis mitt i 'mynningen' mot staden i den damm som utgör slutet på Algur-Ostromos. I denna inryms magikerakademin Ordo Magica, en av Ormsjöområdets största magikerakademier. Alldeles framför Ordo Magicas torn, som är närmare 220 meter högt, ligger två mindre pelare (≈70 meter höga) på var sida av kanalen. Mellan dessa torn uppträder det ständigt blixtar och andra ljusfenomen i alla möjliga och omöjliga färger. I tornen bor två halvgalna elementarmagiker, som legat i fejd med varandra så länge någon kan minnas. Ljusfenomenen är en välkänd attraktion.

MEH-PHOE — GAMLA STADEN

Krilloans ursprungliga stadskärna är det som i dag kallas för Meh-Phoe, Gamla staden. Den omges av en vallgrav och en bitvis raserad stadsmur och det finns två broar som leder in till den från de övriga stadsdelarna. Stadsdelen utgörs av ett virrvarr av gamla byggnader, konstruktioner, torn, vägar, tunnlar, gränder och prång,

Sabeltandsgardet

nischer, broar och snurriga gator och trappor som leder upp och ned och överallt.

De flesta byggnaderna är vackert utsirade, märkta av gammaldags konstnärlighet och känsla för det visuella. Stadsdelen är dessutom fylld av obelisker, statyer och andra ofunktionella utsmyckningar utmejslade i mjuk sandsten.

Här bor det en samling underligt folk, som konstnärer, dansare, avdankade äventyrare, magikerstudenter, författare, musikanter, mystiker, gycklarfolk, diktare, m. fl. Kaotiska konstruktioner, finurliga vinklar, förvridna torn, meningslösa statyer och fiffiga tunnlar samt broar och gator som inte leder någon vart är en spännande och hemlighetsfull tillvaro. Självklart bor det en hel del 'vanligt' folk där också, och det finns en del hantverkare och affärer, men långt ifrån i samma utsträckning som i andra delar av staden.

I det stora hela får besökare i Gamla staden en känsla av att den är övergiven och enbart ruvar på säregna kvarlevor av svunna tider. Känslan av övergivenhet är inte helt obefogad eftersom rasrisken är ganska stor.

En sägen om Meh-Phoe hävdar att det någonstans finns en förtrollad gata som leder till alla andra gator i staden. Några säger att den leder till alla världens andra gator, en brygga genom tid och rum som kan föra en till vilken plats som helst.

Nöjeslivet i Meh-Phoe är litet och inriktat på att tillfredsställa de udda personligheter som bor i området. Det är hit man skall gå i fall man vill uppleva nya, sällsamma saker; såsom övebegåvade illusionistnoviser som uppfunnit någon ny, märklig geometrisk form; långväga instrumentmakare som konstruerat ett nytt musikinstrument med en råttas urinblåsa som resonansbotten; författare och poeter som upptäckt att det finns en skönhet i Kaos när man kan spränga det naturligas gränser, etc.

De flesta av Krilloans udda minoriteter bor i Gamla staden, t. ex. de flesta halvlängdsmännen och så gott som alla alverna. Här kan de nämligen leva relativt ostört från gatornas larm och påträngande nasare; främmande företeelser för långväga gäster.

MEH-VESALI — VÄSTRA STADEN

Området mellan Västra kanalen och Gamla staden kallas allmänt för Meh-Vesali, Västra staden, och är ett typiskt välordnat 'medelklassområde' i likhet med Meh-Achladi. Kanalerna och den Gamla stadens vallgrav kantas liksom över allt annars i staden av stora magasins– och butiksbyggnader, vanligtvis två till tre våningar höga och med platta trappgavelsfasader. De flesta byggnaderna är uppförde i sten eller korsvirke och har skiffer–, tegel– eller i enstaka fall halmtak. I västra delen av området ligger Norra porten och i anslutning till denna en större armégarnison.

Intill Norra porten ligger också Ghi Dimontrios ('Diamanttorget') och De sjösjukas hamn('Ilmani Bhuhuerpa') ; en livlig handelsplats för varor som kommer landvägen utifrån. Från den lilla hamnen färdas varorna via Algur Vesalos ut till övriga delar av staden. Handelsplatsen fungerar även åt andra hållet; här finns Krilloans största kreatursmarknad och en mängd uthyrare av riddjur.

I östligaste delen ligger det väldiga Baharmintemplet, som med sina tre päronformade takkupoler och märkliga arkitektur helt dominerar området kring de två stora kanalförgreningarna.

En annan dominerande byggnad är amfiteatern. Den är alltid mycket välbesökt, och i dess omgivning rör sig alltid mängder av framstående skalder och skådespelare.

Meh-Vesali är en lite avsides stadsdel, där den ligger inklämd mellan Gamla stadens vallgrav och fattigkvarte-

ren. Renhållningen är god och antalet tiggare litet; husen är välbonade och de flesta invånare är om inte välklädda, så åtminstone hela och rena. Många hantverkare har sina verkstäder i denna del av staden.

Meh-Vesali har heller inget nöjesliv att tala om förutom amfiteatern; välputsade, prydliga kvarterskrogar med fasta stamkunder dominerar, och antalet gatumusikanter kan räknas på en stympads fingrar.

MEH-DACHAUR — FATTIGSTADEN

Den stora Fattigstaden som upptar nästan hela västra delen av Krilloan avgränsas norrut av Västra kanalen och österut av Krilloanbukten. I väster och söder fortsätter misären ända ned till stadsmuren för att längst ned i sydväst sluta i det miserabla Meh-Taupour, Den sjunkande staden.

Det egentligen bara den södra delen, söder om Avno DiCastran, som gör skäl för namnet Fattigstaden. Norr om denna bor det mycket blandat folk och det finns en uppsjö av butiker, värdshus, rika och fattiga residens, hantverkare, tempel, skolor, m. m. Husen är två till fyra våningar höga och även om bebyggelsen är tät spricker den här och var upp i soliga torg, springbrunnar och breda gator.

I MehDachaur ligger husen huller om buller i ett virrvarr av gator, gränder och gångar som mest påminner om ett orchiskt gruvsamhälle. Det är här som större delen av Krilloans undre värld håller till, i skydd av husväggarnas långa skuggor. Här finns mängder av sjaskiga glädjehus, små tavernor och värdshus inrymda i skumma källarlokaler, där man brygger undermåligt öl och vinjäsningsapparaterna går för högtryck. Det är i den här stadsdelen man finner de rökiga, flottiga hamnkrogarna, med enögda värdar och häleriverksamhet bakom ett smutsigt draperi; armbrytning i ena hörnet och falskspeleri i ett annat.

Den norra och den södra delen av Fattigstaden avskiljs som sagt av Avno DiCastran, en bred, rak aveny som leder ned mot kastellet Bhurues. I andra änden avslutas avenyn av Neroh Emporos ('Köpmannafontänen'), där en trettio meter hög vattenstråle skjuter rakt upp i luften och blåsiga dagar dränker torget runt omkring. Fontänen brukar omges av hafsiga affärsstånd och virriga försäljare, trots att en häftig kastvind snabbt kan dränka vilket stånd som helst.

I den sydöstra delen av Meh-Dachaur ligger den stora slavmarknaden vid Ghi–Tyros ('Tyriska torget'). Vartenda hus runt omkring detta har galler för fönstrena, och inifrån hörs desperata ångestvrål och utmattade rop på hjälp och vatten från de inspärrade och fastkedjade slavarna. Själva marknaden utgörs av stora burar, med trånga gångar mellan, där presumtiva köpare kan betrakta ´varorna´. Ett speciellt magasin utgör ett slags motsvarighet till stadsfängelse — brottslingar sitter inspärrade här i väntan på att säljas som slavar eller att skickas till galärerna eller Arenan.

Renhållningen i norra respektive södra Meh-Dachaur skiljer sig som natt och dag, Många bakgårdar i den förra är visserligen överbelamrade av sopor och bråte; avföring från dragdjur och hemlösa ligger i rännstenarna och de icke sten-lagda bakgatorna förvandlas till lervälling vid regn och översvämningar. Men det finns trots allt ett kloaksystem som underhålls av latrintömmare, och tillgången på vatten är god genom närheten till kanalerna och hamnen. Den södra delen, däremot, har inga kloaker, inga kanaler, inga stora, öppna gator, inga latrintömmare och ingen som bor här bryr sig om hur det ser ut utanför deras port.

MEH-TAUPOUR — DEN SJUNKANDE STADEN

Den värsta stadsdelen i Krilloan är Meh-Taupour — Den sjunkande staden. Marken håller långsamt att sjunka ned i havet och vattnet har slukat husens bottenvåningar. 'Marken' utgörs av dy och gyttja täckt av ett tunt, grumligt vattenskikt, och vass och kaveldun döljer bebyggelsen. Vill man färdas någonstans sker det med flatbottnade pråmar eller på broar av hopknutna vassbuntar. Det finns en träbrygga som leder från Porto Vesalas runt Peststaden upp till Neroh Emporos.

Stadsdelens förnuftiga människor har för länge sedan övergivit området och nu bor det bara enstaka fiskare och bönder här, uppblandade av allehanda drägg, utstötta, hemlösa, skurkar och andra bannlysta människor. Man håller till i husens övre våningar, som ännu inte dränkts av det inträngande havet, och en del har byggt hus på pålar eller provisoriska hyddor på terrasser.

Den stora Porto Vesalas ('Västra porten') leder in till Meh-Taupour. Stadsvakten bevakar den väl och håller den i regel stängd, för ingen normal människa vill frivilligt bege sig in i den ohälsosamma stadsdelen där bakom. Men man ser i bland mellan fingrarna på vissa händelser och jakar ofta till önskemål om att öppna porten (till en viss kostnad förstås).

I nordöstra delen av MehTaupour ligger ett muromgärdat område kallat Mehir Natzack – Peststaden. Där har offer för en fruktansvärd pestepidemi – som drabbade staden för något år sedan – spärrats in. Otäcka rykten och berättelser om Peststaden cirkulerar och ingen som varit i Peststaden tillåtits komma ut och berätta om fasorna där inne.

Kvarteren närmast området är brända, för säkerhets skull, och runt muren patrullerar skelett och odöda, frammanade av Ordo Magicas nekromantiker. Alla som bär symptom på dödliga och/eller obotliga smittsamma sjukdomar tvingas tillbringa resten av sina liv i Mehir Natzack.

MENINGAR OM KRILLOAN

Vi frågar våra gamla bekanta, den gamle legosoldaten, den erfarne äventyraren, den snikne köpmannen och den mäktige magikern, samt några nyvunna vänner – sjöfararen och tjuven:

VAD DEN GAMLE LEGOSOLDATEN SÄGER:

För en gammal krigare som jag finns mycket att göra i Krilloan, speciellt vid RhabdoRhinn när behovet av stridsduglig eskort är som störst hos handelsmännen. Annars kan man alltid åta sig något vaktjobb eller liknande, eftersom brottsligheten liksom handelsmännens rikedomar ju är ganska stora. Vill man ha tag på välsmidda vapen och rustningar är Krilloan en guldgruva där man kan finna det bästa i smide från Samkarna och Soluna.

VAD DEN ERFARNE ÄVENTYRAREN SÄGER:

I Krilloan finns mycket att göra för en ärrad äventyrare som undertecknad. Förutom det... vad skall man säga... intressanta nattlivet finns det ständigt uppgifter för sådana som inte har alltför hög moral och vill tjäna några guldmynt. De olika handelshusen ligger ständigt i luven på varandra och de betalar bra för en som kan hantera ett svärd. Enligt flera sägner jag hört lär grottorna ovanför staden vara fulla av gamla skatter. Visserligen ska de bevakas av vilda infödingar och vara belamrade av fällor, men vad gör man inte för en handfull guldmynt och lite spänning? Krilloan är den perfekta mellanlandningen för den som är på hemväg från äventyr runt Ormsjön. Jag har varit i Krilloan två gånger i mitt liv, och jag kommer nog att resa dit fler gånger. Om inte annat för att besöka madame Zaquira och hennes små godingar på Glädjebrunnen igen.

VAD DEN SNIKNE KÖPMANNEN SÄGER:

Krilloan ja... Det är ett ställe jag aldrig glömmer. Staden är den naturliga mötespunkten för alla de fartyg som är på väg till Kopparhavet. Där blev jag för några år sedan lurad på en kryddlast från Potki värd flera hundra tusen silvermynt. Mina egna kompanjoner drog mig vid näsan och sålde lasten till ett konkurrerande handelshus en kväll när jag var... eh... i ett opassligt tillstånd. Sedan hyrde de hästar och red till Kiorsham. Innan jag nyktrade till hann de antagligen hoppa på ett skepp. I vilket fall som helst har jag aldrig sett eller hört av dem sedan dess. Nåväl, med hjälp av mitt lands ambassadör lyckades jag ta mig hem igen. Och pengarna fick jag tillbaks - och det tredubbelt - när jag sålde mina kompanjoners andelar i ett tidigare kontrakt. Så går det när man trilskas med mig.

VAD DEN MÄKTIGE MAGIKERN SÄGER:

Krilloan, ljuva Krilloan. Det finns inget bättre ställe för en magiker. Alla magiker är anslutna till ett stort och mäktigt samfund som kallas Ordo Magica, vilket ger dem stor inblick i varandras magiskolor och sätt att tänka. Öppenheten är enorm, även gentemot stadens övriga invånare. Ingen annanstans på Altor har magikerna så stort inflytande i det dagliga livet. De anlitas vid rättegångar, vid bränder, vid fester, ja... i alla tänkbara sammanhang. Dessutom är nekromanti och annan svartmagi tillåten enligt lag. Även om nekromantiker inte direkt är populära brukar folk acceptera dem i allmänhet. Utanför Krilloan ligger också Tannatopol, en av Altors största nekromantiskolor.

VAD DEN VITTBERESTE SJÖFARAREN SÄGER:

Krilloan är en av de intressantare städer jag besökt, och de är inte få ska jag säga. När man har legat till sjöss i flera månader är det skönt att koppla av och roa sig kungligt, och då är Krilloan det perfekta stället. Nöjeslivet är inte av denna världen. I nöjesdistriktet finns ett otal trevliga tavernor och värdshus, av vilka jag bland annat kan rekommendera Svarta Hingsten och Havsörnen. Där är priserna överkomliga och maten hyfsad, men framförallt är drickat bra. Och om du är ute efter vackra flickor finns flera små bordeller. Xavieras Boudoir är det bästa. Där kan du få bad, ångbastu och lite rajtan tajtan. För den som vill tjäna lite extra pengar under permissionen brukar det gå att få anställning som stadsvakt. Hör bara av er till min gamle kompis Hakon Talkaar en av vaktcheferna så fixar han resten.

VAD DEN KLÅFINGRIGE TJUVEN SÄGER:

Krilloan, säger ni... ni talar om min absolut största inkomstkälla genom tiderna. Jag bodde där några månader i början av seklet, och på de välfyllda gatorna lyckades jag göra mig en förmögenhet på att länsa folks fickor. Ett par inbrott i några kåkar i överklassdistriktet visade sig också vara ett listigt drag. Jag träffade några likasinnade som lärde mig några nya fiffiga inbrottsknep. De tillhörde visst någon form av tjuvgille och sade att jag nog skulle kunna bli invald. Tyvärr blev jag för känd av stadsvakten och blev tvungen att fly min kos. Annars hade jag nog blivit av med en hand eller slutat på arenan som ofrivillig gladiator.